

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie **M. K. i J. B.**

skazanych z art. 279 § 1 k.k..

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 września 2023 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 24 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 211/22,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Wodzisławiu Śląskim do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim wyrokiem nakazowym z dnia 24 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 211/22, uznał M. K. za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i za przestępstwo to przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności,

polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Tym samym wyrokiem i za ten sam czyn, dokonany wspólnie i w porozumieniu z M. K., Sąd uznał J. B. za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i za przestępstwo to przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd zobowiązał ponadto skazanych do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody. Wyrok nakazowy uprawomocnił się z dniem 27 lipca 2022 r.

Wyrok ten zaskarżony został kasacją w całości na niekorzyść skazanych przez Prokuratora Generalnego. Prokurator Generalny zarzucił wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, tj. art. 500 § 1 k.p.k. oraz art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., polegające na wadliwym przyjęciu, iż za zarzucany M. K. i J. B. występki możliwe jest orzeczenie kary ograniczenia wolności, co doprowadziło do skazania obu oskarżonych wydanym na posiedzeniu wyrokiem nakazowym, przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k., za czyn z art. 279 § 1 k.k. na karę roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym - orzeczoną wobec M. K. oraz karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym - orzeczoną wobec J. B., w sytuacji gdy występki te zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 10, co czyniło niemożliwym orzeczenie za niego kary ograniczenia wolności, nawet przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k., który przewiduje możliwość wymierzenia tego rodzaju kary jedynie wówczas, gdy przestępstwo zagrożone jest tylko karą pozbawienia wolności, nieprzekraczającą 8 lat.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wodzisławiu Śląskim do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co pozwoliło na jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 535 § 5 k.p.k. W przedmiotowej sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa opisanego w kasacji, które miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku nakazowego.

Zgodnie z art. 500 § 1 k.p.k. i art. 502 § 1 k.p.k. wyrok nakazowy można wydać w wypadkach pozwalających na orzeczenie kary ograniczenia wolności lub grzywny, w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 złotych. Konieczne jest także przyjęcie, że przeprowadzenie rozprawy nie jest niezbędne i wystarczająca jest ocena materiału zebranego w postępowaniu przygotowawczym, który nie budzi wątpliwości.

M. K. i J. B. zarzucono popełnienie czynu z art. 279 § 1 k.k. Sąd uznał każdego z nich za winnego popełnienia takiego przestępstwa, to jest kradzieży z włamaniem. Zgodnie z treścią art. 279 § 1 k.k., kto kradnie z włamaniem podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Powołany w treści zaskarżonego wyroku nakazowego przepis art. 37a § 1 k.k. pozwala na orzeczenie kary ograniczenia wolności zamiast kary pozbawienia wolności wtedy gdy wymierzona kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, a sąd orzeka równocześnie środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim pominął jednak kolejny warunek wymieniony w art. 37a § 1 k.k., a mianowicie to, że przepis ten znajduje zastosowanie jeżeli przestępstwo przypisane sprawcy jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat. Tym samym przepis ten nie mógł być zastosowany do przypisanych M. K. i J. B. przestępstw z art. 279 § 1 k.k., bo górna granica zagrożenia karą w odniesieniu do kradzieży z włamaniem to lat 10.

W stanowiącej przedmiot rozpoznania sprawie nie było zatem możliwe przeprowadzenie postępowania w trybie nakazowym i wydanie wyroku nakazowego, w którym wymierzono kary ograniczenia wolności. Konieczne w tej sytuacji jest uchylenie wadliwego wyroku i powtórzenie postępowania.

KR

[ms]

